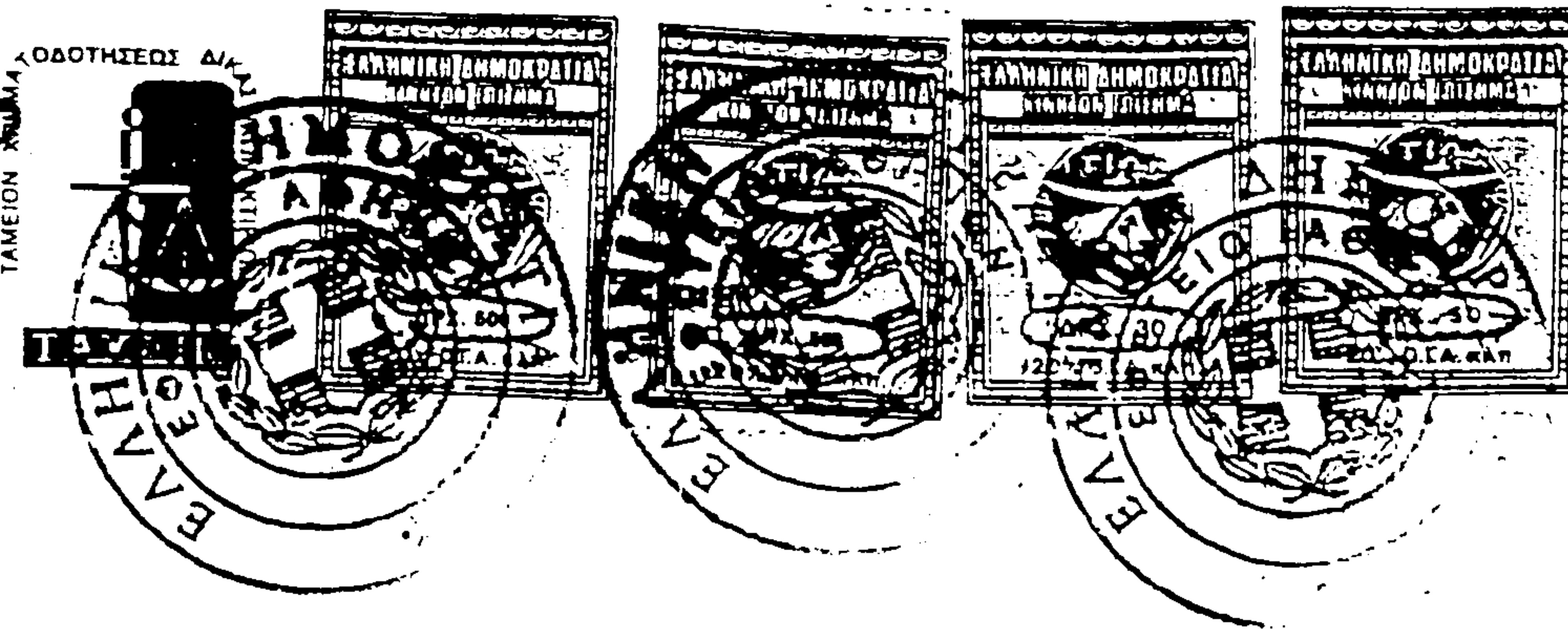

11-5-2000

B.T.

Αριθμός 3914/2000

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

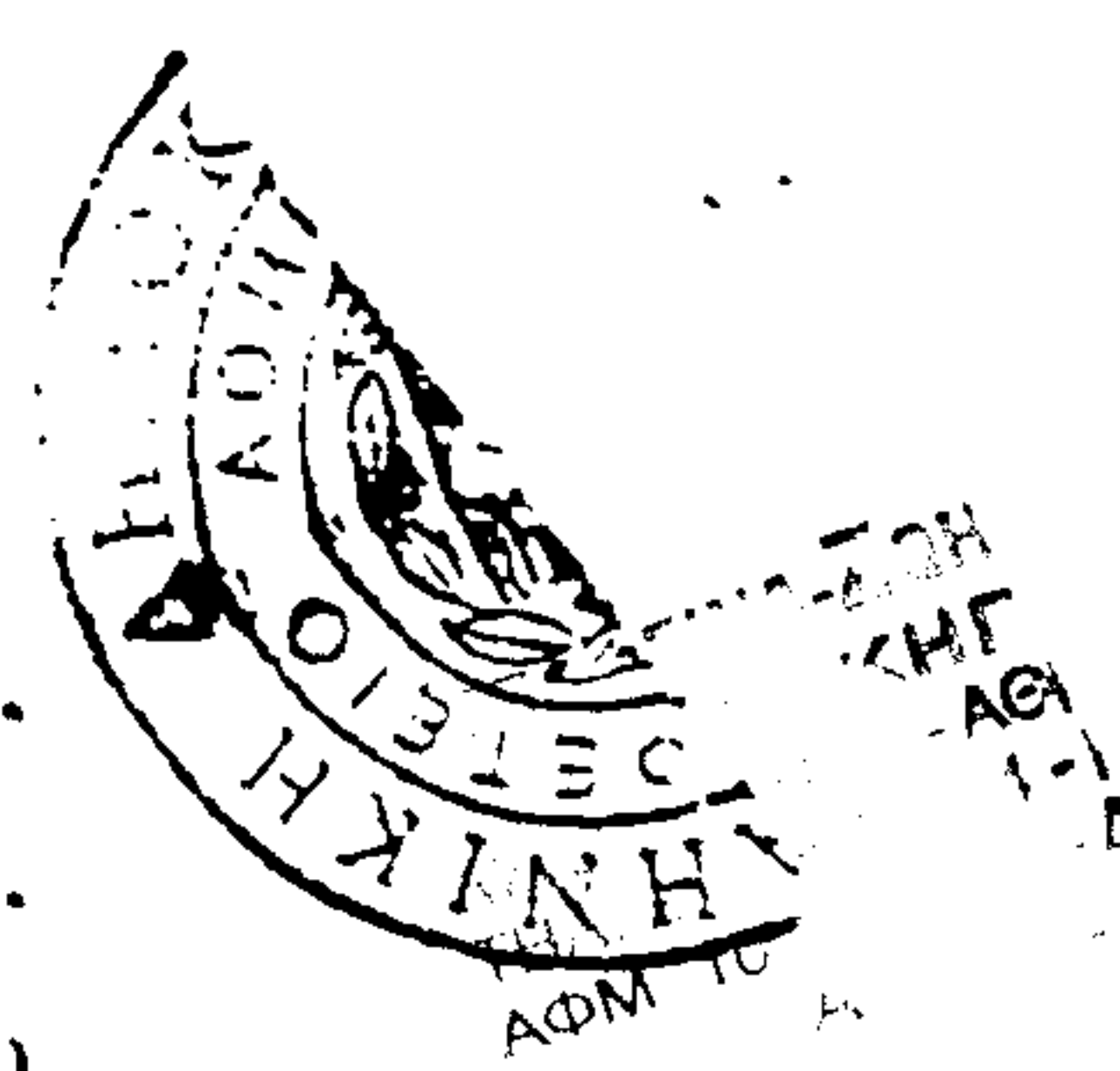
ΤΜΗΜΑ 13 Α΄

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Σπυρίδωνα Μπαρμπαστάθη, Πρόεδρο Εφετών, Ρένα Ασημακοπούλου, Εισηγήτρια, Ιωάννη Παπουτσή, Εφέτες, και από την Γραμματέα Αγγελική Τζώρα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Νοεμβρίου 1999 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του καλούντος: Αλλοδαπού Σωματείου με την επωνυμία «EUROPEAN TRADITIONAL KARATE FEDERATION» (ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ), που εδρεύει στο Μιλάνο Ιταλίας, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Βασίλη Γιαννόπουλο.

Των καθών η κλήση: 1) Αθλητικού Σωματείου με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα. το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Ιωάννη Κάρμη, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ, 2) Αθλητικού Σωματείου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα. το οποίο εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο Ελένη Ζέππου, 3α) Παναγιώτη Δρακόπουλου, κατοίκου Αθηνών, β) Δημητρίου Μαρτάκη, κατοίκου Αθηνών, γ) Ιωάννη Νικολάου, κατοίκου Αθηνών, δ) Ζαχαρία

Καπανταΐδάκη, κατοίκου Αθηνών, ε) Μιχαήλ Προκοπίου, κατοίκου Αθηνών, στ) Κατερίνας Δερμόν, κατοίκου Αθηνών. ως μελών της προσωρινής διοικήσεως του ανωτέρω σωματείου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ», που εδρεύει στην Αθήνα, ως προς τους οποίους δεν εισάγεται η έφεση.

Το εκκαλούν - τριτανακόπτον με την από 9 Ιουνίου 1995 τριτανακοπή του, προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών που έχει κατατεθεί με αριθμό 79/1995 ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την 72/1996 οριστική του απόφαση με την οποία απέρριψε την τριτανακοπή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε το εκκαλούν με την από 30 Ιουλίου 1996 έφεσή του, προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί νόμιμα.

Το Δικαστήριο τούτο εξέδωσε την 10.383/1996 απόφασή του με την οποία δικάζοντας ερήμην των εφεσιβλήτων. δέχτηκε τυπικά και ουσιαστικά την έφεση.

Το τριτανακόπτον με την από 17 Ιουνίου 1997 τριτανακοπή προς το Δικαστήριο τούτο που κατατέθηκε με τον αριθμό Β.Α.Β. 723/1997, ζήτησε την ακύρωση της υπ' αριθμ. 10.383/1996 αποφάσεως του Δικαστηρίου αυτού.

Κατά την ορισθείσα δικάσιμο η υπόθεση ματαιώθηκε.

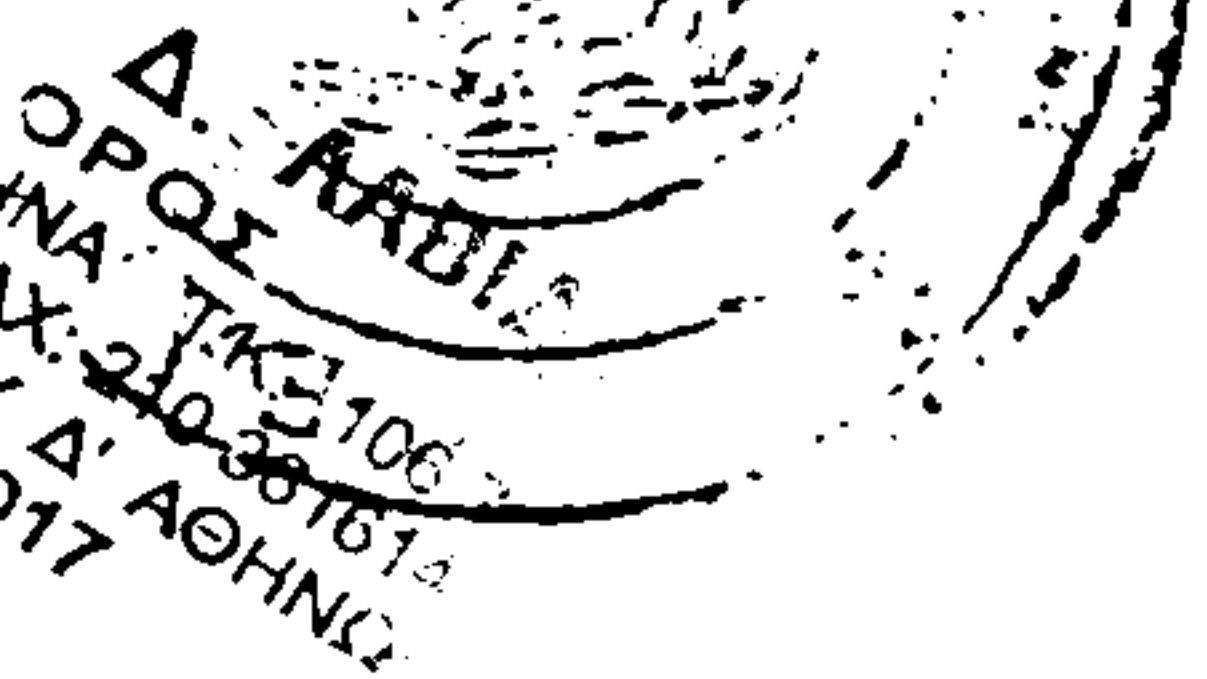
Ήδη η υπόθεση έρχεται και πάλι για συζήτηση με την κλήση του καλούντος, η οποία εκφωνήθηκε στη σειρά του πινακίου και συζητήθηκε.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος Ιωάννης Κάρμης κατέθεσε εμπρόθεσμα τις προτάσεις του και παραστάθηκε στο ακροατήριο με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

Οι λοιποί πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

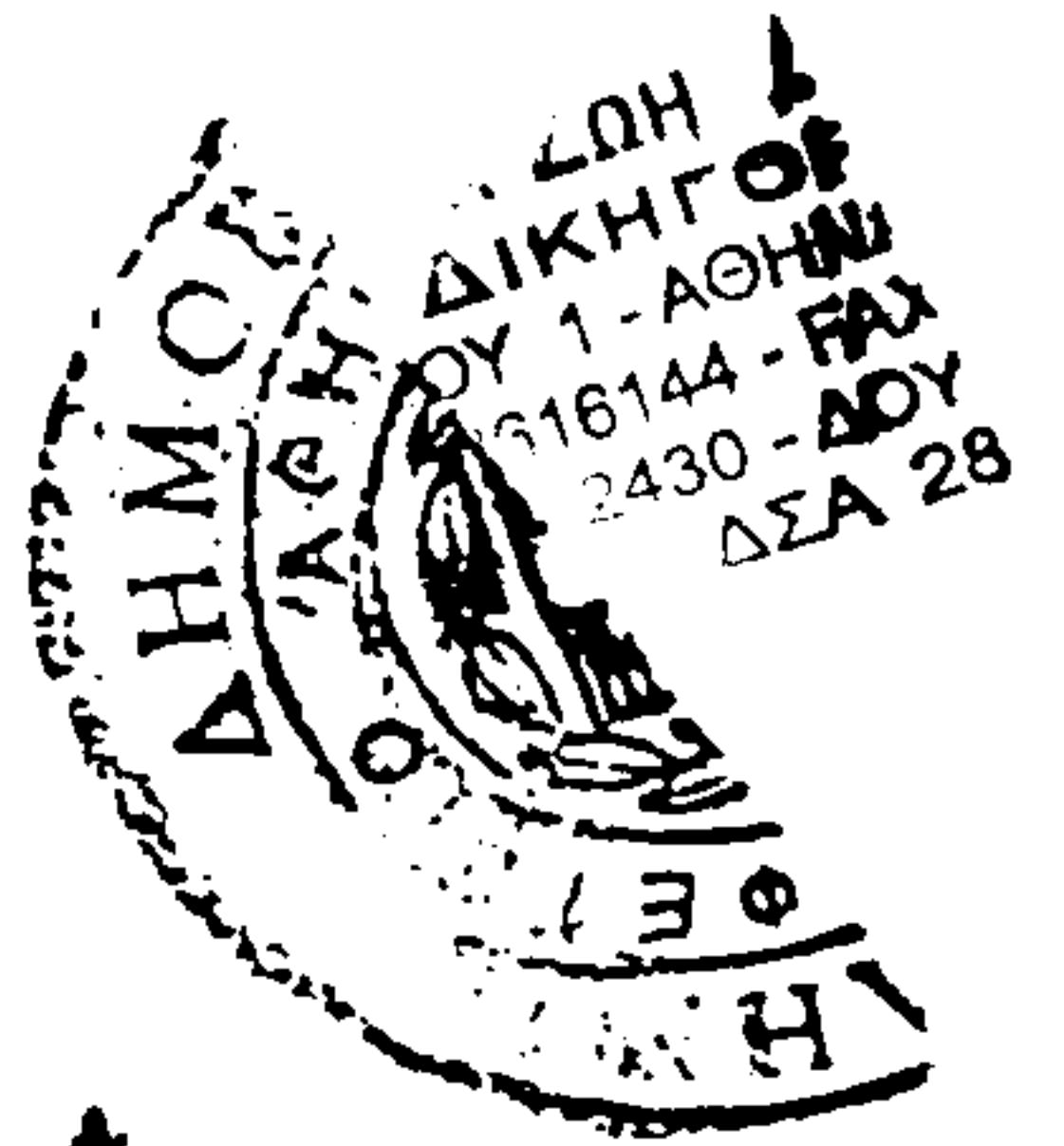
ΣΚΕΦΘΗΚΕ
Αί Εισηγήτρια

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

Με τη με αριθμ. 386/1995 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αναγνωρίσθηκε το σωματείο με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία παραδοσιακού καράτε», που εδρεύει στην Αθήνα. Με την με αριθμ. 72/1996 οριστική απόφαση του αυτού Δικαστηρίου, απορρίφθηκε η από 9.6.1995 τριτανακοπή του Αθλητικού Σωματείου με την επωνυμία «Ελληνική Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού καράτε», κατά της παραπάνω με αριθμ. 386/1995 απόφασης του ίδιου Δικαστηρίου. Με την τριτανακοπτόμενη με αριθμ. 10383/1996 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, εξαφανίσθηκε, κατά παραδοχή της από 30.7.1999 έφεσης του Σωματείου με την επωνυμία «Ελληνική Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού καράτε», η με αριθμ. 72/1996 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθήνας, έγινε δεκτή η από 9.6.1995 τριτανακοπή του αθλητικού αυτού σωματείου (ελληνική ομοσπονδία ερασιτεχνικού καράτε) και ακυρώθηκε η παραπάνω 386/1995 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθήνας.

Με την κρινόμενη από 17.6.1997 τριτανακοπή του (η οποία δεν εισάγεται ως προς τους Παναγιώτη Δρακόπουλο, Δημήτριο Μαρτάκη, Ιωάννη Νικολάου, Ζαχαρία Καπανταϊδάκη, Μιχαήλ Προκοπίου και Κατερίνα Δερμού, ως μελών της προσωρινής διαίκησης του δεύτερου των καθ' ων η τριτανακοπή Σωματείου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΚΑΡΑΤΕ») το αλλοδαπό αθλητικό Σωματείο, με την επωνυμία «Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία παραδοσιακού καράτε», που εδρεύει στο

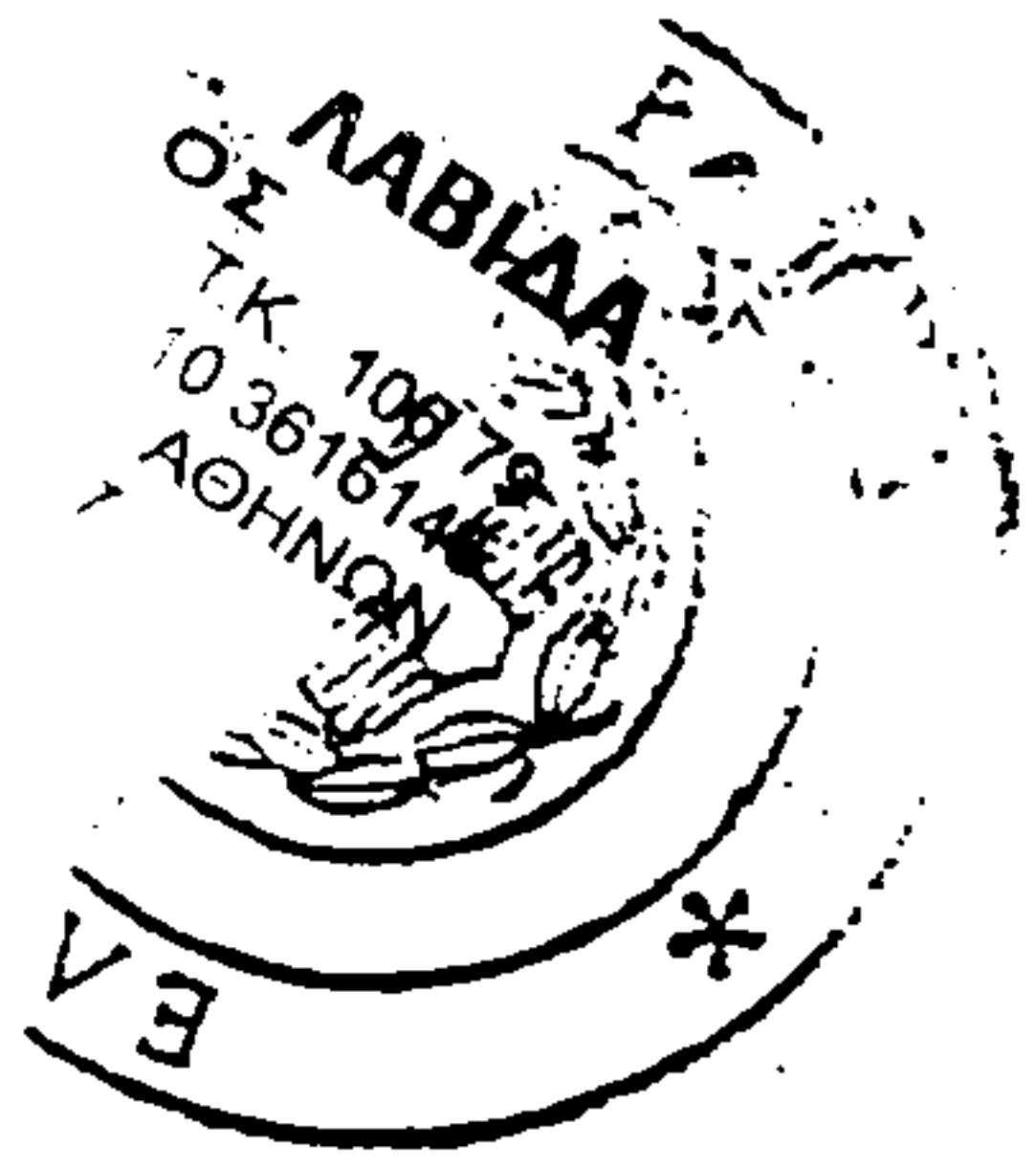

Μιλάνο Ιταλίας, ισχυρίζεται ότι έχει ως μέλη του τις εθνικές ομοσπονδίες των χωρών της Ευρώπης, που έχουν ως σκοπό τους την καλλιέργεια του «παραδοσιακού καράτε» και σκοπό την καλλιέργεια και διάδοση του αθλήματος αυτού (παραδοσιακού καράτε) στον Ευρωπαϊκό χώρο, τον συντονισμό και την παρακολούθηση του έργου των μελών της και τη διοργάνωση ευρωπαϊκών αγώνων του αθλήματος αυτού με την συμμετοχή της και στην υπερκείμενη της Διεθνή Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε. Ζητά δε την ακύρωση της παραπάνω 10383/1996 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία ακυρώθηκε η υπ' αριθμ. 386/1996 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθήνας, για το λόγο ότι το παραδοσιακό καράτε αποτελεί διαφορετική αθλητική έκφραση από το Γενικό ή Τεχνικό Καράτε, γιατί προσδιορίζεται από διαφορετικούς κανονισμούς διεξαγωγής.

Κατ' άρθρο 588 Κ.Πολ.Δικ. η τριτανακοπή απευθύνεται κατ' όλων των διαδίκων, μεταξύ των οποίων εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, εκτός αν ασκείται μετά την εκτέλεσή της, οπότε απευθύνεται μόνο κατά του διαδίκου που νίκησε. Η παράλειψη όμως ενός αρχικού διαδίκου στη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας δεν προκαλεί απαράδεκτο, γιατί το Δικαστήριο έχει την εξουσία να διατάξει αυτό την κλήση και τρίτων ενδιαφερομένων προσώπων σύμφωνα με το άρθρο 748 § 3, σε συνδυασμό με τα άρθρα 773 § 1 και 753 § 1 Κ.Πολ.Δικ. (Μπέη, Πολ. Δικ. άρθρ. 588 σελ. 2460). Κατά την συζήτηση της κρινόμενης τριτανακοπής δεν παρίστανται οι Παναγ. Δρακόπουλος, Δημ. Μαρτάκης, Ιωαν. Νικολάου, Ζαχαρίας Καπανταϊδάκης, Μιχ. Προκοπίου και Κατερίνα Δερμού, οι οποίοι ήταν εφεσίβλητοι στη δίκη,

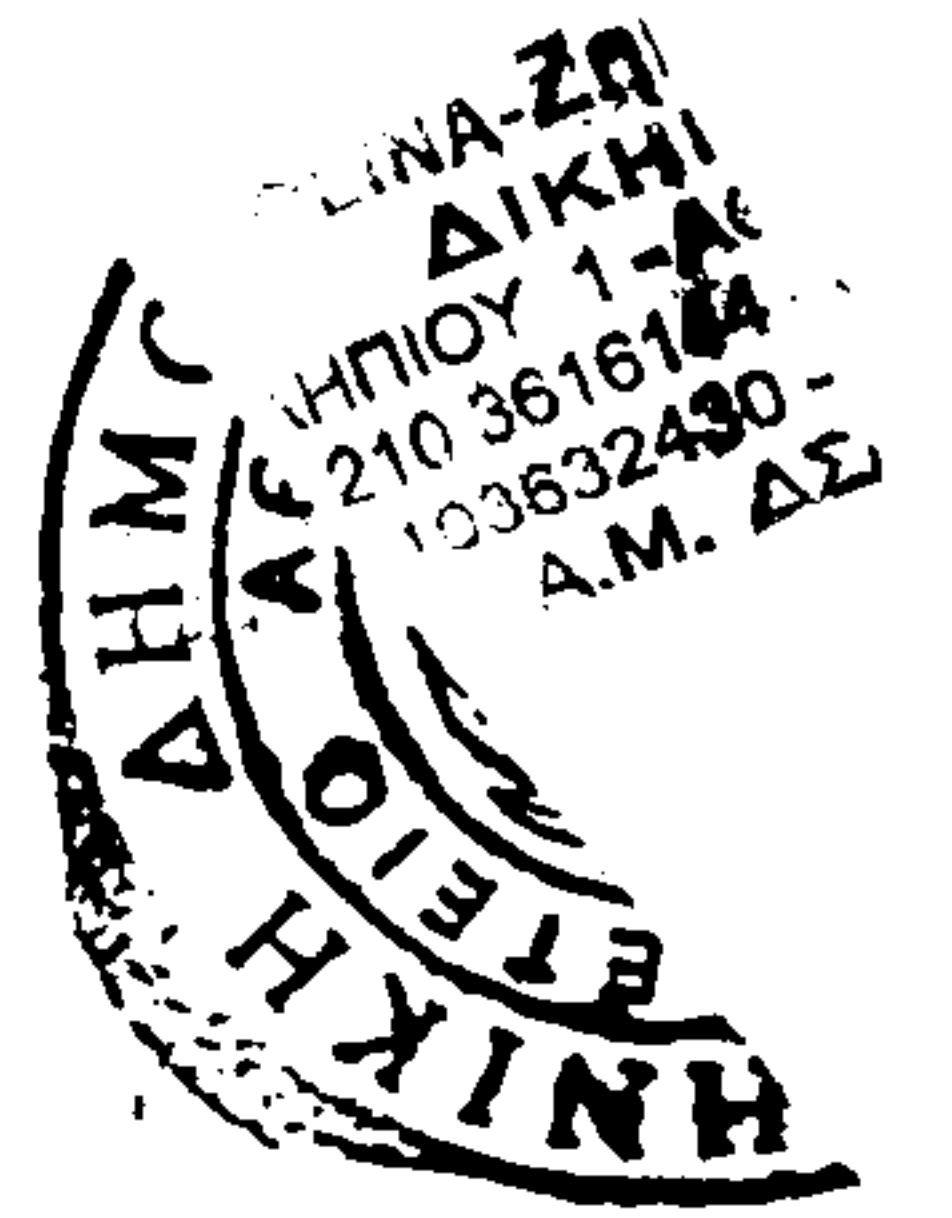
ΕΦΕΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέα

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

κατά την οποία εκδόθηκε η τριτανακοπτόμενη απόφαση με την ιδιότητά τους ως μέλη της προσωρινής διοικούσας επιτροπής του εφεσιβλήτου σωματείου με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία παραδοσιακού καράτε», γιατί το σωματείο τούτο εκπροσωπείται στην παρούσα δίκη νόμιμα από το διοικητικό του Συμβούλιο, το οποίο συγκροτήθηκε νόμιμα και εξουσιοδότησε τον Πρόεδρο του Παναγ. Δρακόπουλο να παρασταθεί στο Δικαστήριο τούτο και διορίσει τον παριστάμενο γι αυτό πληρεξούσιο Δικηγόρο. Για το λόγο δε αυτό παρέλκει και η παράσταση των παραπάνω προσώπων με την ιδιότητά τους ως μελών της προσωρινής διοίκησης της καθ' ης πανελληνίας ομοσπονδίας παραδοσιακού καράτε στην παρούσα συζήτηση και δεν κρίνεται σκόπιμη η κλήση τους σε αυτή (παρούσα συζήτηση), ούτε προκαλείται απαράδεκτο αυτής από την παράλειψη κλήσης και παράστασής τους.

Με την παραγρ. 1 του άρθρου 13 Ν 75/1975 ορίζεται ότι «δια πάντα κλάδο αθλήσεως, μία μόνο ανωτάτη υπερκείμενη ανώτατη ένωση, σύνδεσμος ή ομοσπονδία αναγνωρίζεται έχουσα την έδρα εν Αθήναις». Κατά την αληθινή έννοια της διάταξης αυτής, δεν έχει αυτή εφαρμογή όταν πρόκειται για αθλήματα, που αποτελούν διαφορετικές αθλητικές εκφάνσεις, προσδιοριζόμενα από διαφορετικούς κανονισμούς διεξαγωγής τους, για τα οποία υπάρχουν, τόσο σε ευρωπαϊκό, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο διαφορετικές διεθνείς ομοσπονδίες, οι οποίες είναι και οι πλέον

ενδεικτικές και υπεύθυνες για την καλλιέργεια και ανάπτυξη του αθλήματος, για το οποίο ιδρύθηκαν και είναι αρμόδιες για διεξαγωγή των σχετικών με το άθλημα αυτό αγώνων, τόσο σε τοπικό, όσο και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Τούτο δε επιβάλλεται και από το δημόσιο συμφέρον, προς αποφυγήν αποκοπής των αθλητικών σωματείων από τις αθλητικές υπερκείμενες σε αυτά ομοσπονδίες, στις οποίες καλλιεργείται πραγματικά και αναπτύσσεται το άθλημα, για το οποίο ιδρύθηκαν και της σύγχυσης και δυσλειτουργίας, που θα επέρχονταν από την υπαγωγή των σωματείων αυτών σε ενώσεις και ομοσπονδίες, άλλων διαφορετικών και ανταγωνιστικών προς αυτά αθλημάτων. Η έννοια αυτή συνάγεται και από το εδ. β της παρ. 7 του ιδίου άρθρου, που προστέθηκε με το άρθρο 23 παρ. 4 Ν 423/1976 και με το οποίο ορίζεται ότι «εις περίπτωση κατά την οποία ο αριθμός των καλλιεργούντων το άθλημα σωματείων είναι καθ' άπασαν την χώρα μικρότερος των 10, δύναται να συσταθεί, με απόφαση του αρμοδίου Υπουργού ή Υφυπουργού Ένωσις, Σύνδεσμος ή Ομοσπονδία, εφ' όσον ο αριθμός των εν λόγω σωματείων είναι τουλάχιστον 5, το δε καλλιεργούμενο άθλημα δεν υπάγεται εις υφιστάμενη Ένωσιν, Σύνδεσμον ή Ομοσπονδία». Ενισχύεται δε παραπέρα από τα άρθρα 19 παρ. 2 εδ. β και 28 παρ. 1, εδ. α Ν 2725/1999 για τον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό, με τα οποία ορίζεται, με το πρώτο ότι «επιτρέπεται σε ειδικές περιπτώσεις μια ομοσπονδία να περιλαμβάνει και άλλα αθλήματα ή κλάδους άθλησης, εκτός από το βασικό άθλημα ή κλάδο άθλησης, εφ' όσον όμως τα αθλήματα αυτά ή οι κλάδοι δεν είναι δυνατόν να υπαχθούν σε

ΟΣΩΡΙΘΗΚΕ
Μ. Στεφανίδη

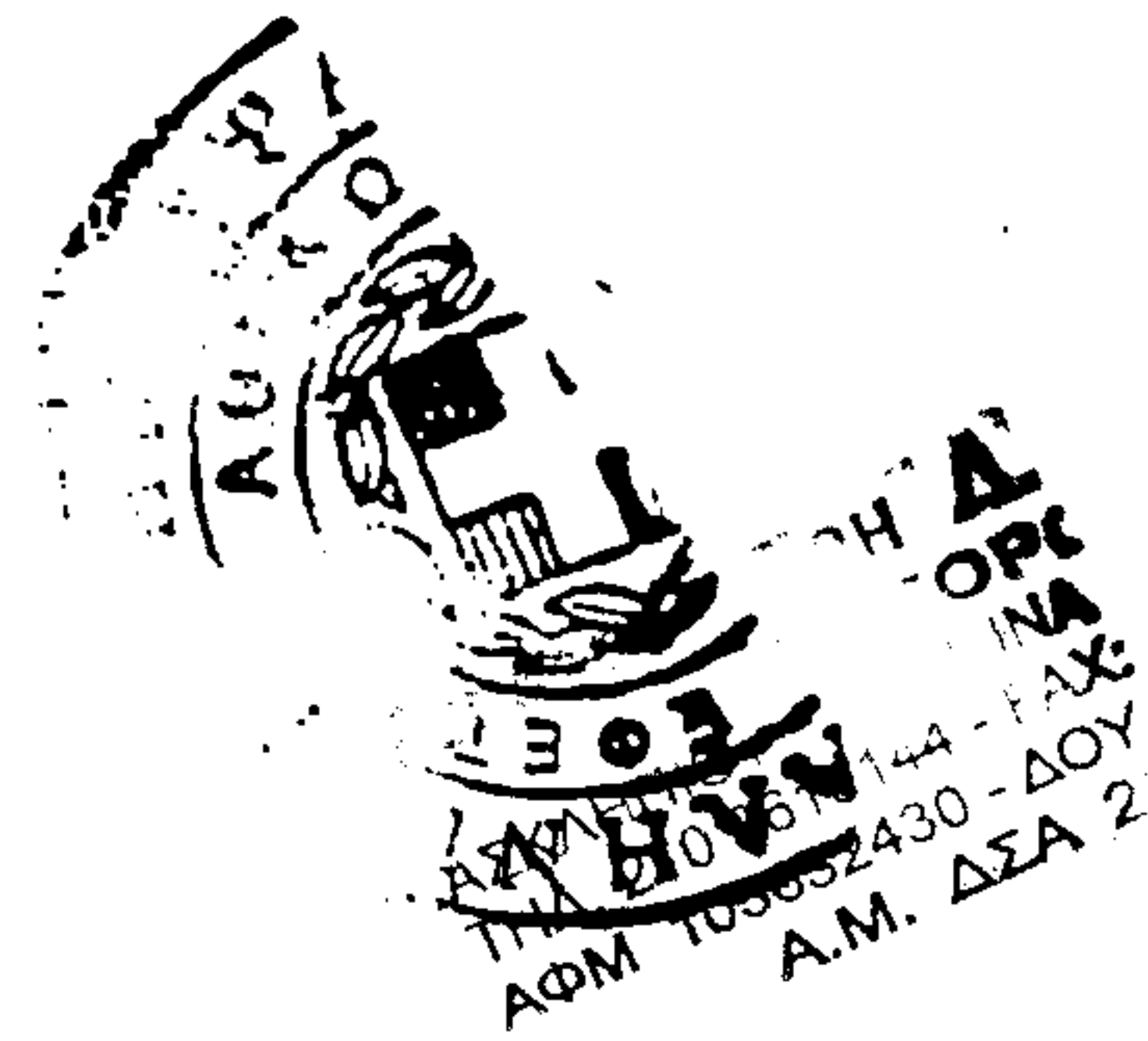

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

ξεχωριστή Ομοσπονδία» και με το δεύτερο, ότι «η αθλητική Ομοσπονδία δικαιούται να ζητήσει την παροχή ειδικής αθλητικής αναγνώρισης, εφ' όσον για το άθλημα ή τον κλάδο άθλησης που καλλιεργεί, υπάρχει αντίστοιχη παγκόσμια Ομοσπονδία».

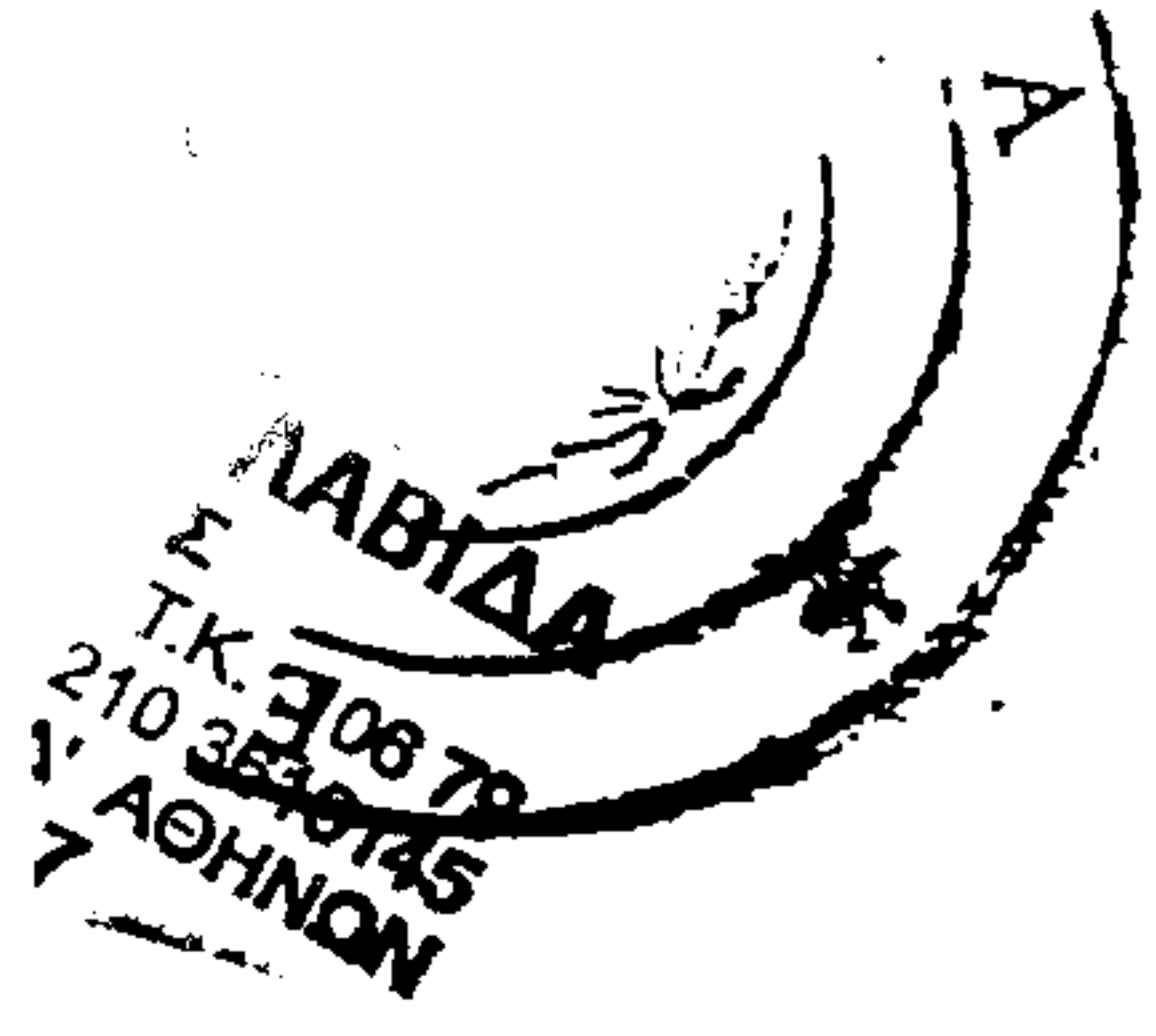
Με βάση αυτά η κρινόμενη τριτανακοπή, με το πιο πάνω περιεχόμενο και αίτημα, είναι νόμιμη και αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι το Δικαστήριο έκδοσης της τριτανακοπτόμενης απόφασης. Είναι δε φανερό το έννομο συμφέρον της τριτανακόπτουσας «Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας παραδοσιακού καράτε», προς ακύρωση της τριτανακοπτόμενης απόφασης, αφού έχει ως μέλη τις εθνικές ομοσπονδίες των Χωρών της Ευρώπης, που έχουν ως σκοπό την καλλιέργεια του «παραδοσιακού καράτε», όπως είναι και η καθ' ης «Πανελλήνια Ομοσπονδία παραδοσιακού καράτε». Πρέπει επομένως να ερευνηθεί η κρινόμενη ανακοπή ως προς το βάσιμο του προβαλλομένου με αυτή λόγου ανακοπής.

Από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδικούς έγγραφα αποδεικνύεται, ότι η τριτανακόπτουσα «Ευρωπαϊκή ομοσπονδία παραδοσιακού καράτε», που εδρεύει στο Μιλάνο Ιταλίας, έχει ως μέλη της τις Εθνικές Ομοσπονδίες των Χωρών της Ευρώπης, των οποίων σκοπός είναι η καλλιέργεια και διάδοση του αρχαίου αθλήματος του «παραδοσιακού καράτε», συμμετέχει στην υπερκείμενη

Διεθνή Ομοσπονδία παραδοσιακού καράτε και ασχολείται με το συντονισμό και την παρακολούθηση του έργου των μελών της αυτών και την οργάνωση Ευρωπαϊκών αγώνων του αθλήματος αυτού, ότι το «παραδοσιακό καράτε» αποτελεί διαφορετική αθλητική έκφανση από το «τεχνικό καράτε», γιατί προσδιορίζεται από διαφορετικούς κανονισμούς διεξαγωγής, που το κάνουν ανταγωνιστικό προς αυτό και από το λόγο αυτό γίνεται αναγκαία η ύπαρξη διαφορετικών αθλητικών σωματείων και εθνικών, ευρωπαϊκών και παγκοσμίων ομοσπονδιών για καθένα από τα αθλήματα αυτά, ότι το σωματείο με την επωνυμία «πανελλήνια ομοσπονδία παραδοσιακού καράτε», που έχει την έδρα του στην Αθήνα, Σεβαστουπόλεως 133, είναι μέλος του τριτανακόπτοντος αλλοδαπού σωματείου με την επωνυμία «Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία παραδοσιακού Καράτε», που έχει την έδρα του στο Μιλάνο Ιταλίας, και ασκεί εποπτεία του αρχαίου αθλήματος του παραδοσιακού Καράτε σε ευρωπαϊκό επίπεδο και κατ' επέκταση μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας παραδοσιακού καράτε και έχει σκοπό την καλλιέργεια και διάδοση του αρχαίου αθλήματος του παραδοσιακού καράτε και ότι ο αριθμός των σωματείων που καλλιεργούν το άθλημα του παραδοσιακού καράτε σε όλη τη χώρα είναι τουλάχιστον πέντε και μικρότερος των δέκα. Αντίθετα δεν αποδεικνύεται ότι το παραδοσιακό καράτε υπάγεται στην καθ' ης η ένδικη τριτανακοπή «Ελληνική Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού Καράτε», η οποία δεν είναι μέλος του τριτανακόπτοντος αλλοδαπού σωματείου και δεν συμμετέχει στους αγώνες παραδοσιακού καράτε και η οποία τροποποίησε μεταγενέστερα και μετά την υποβολή της από 24.11.1994 αίτησης της καθ' ης

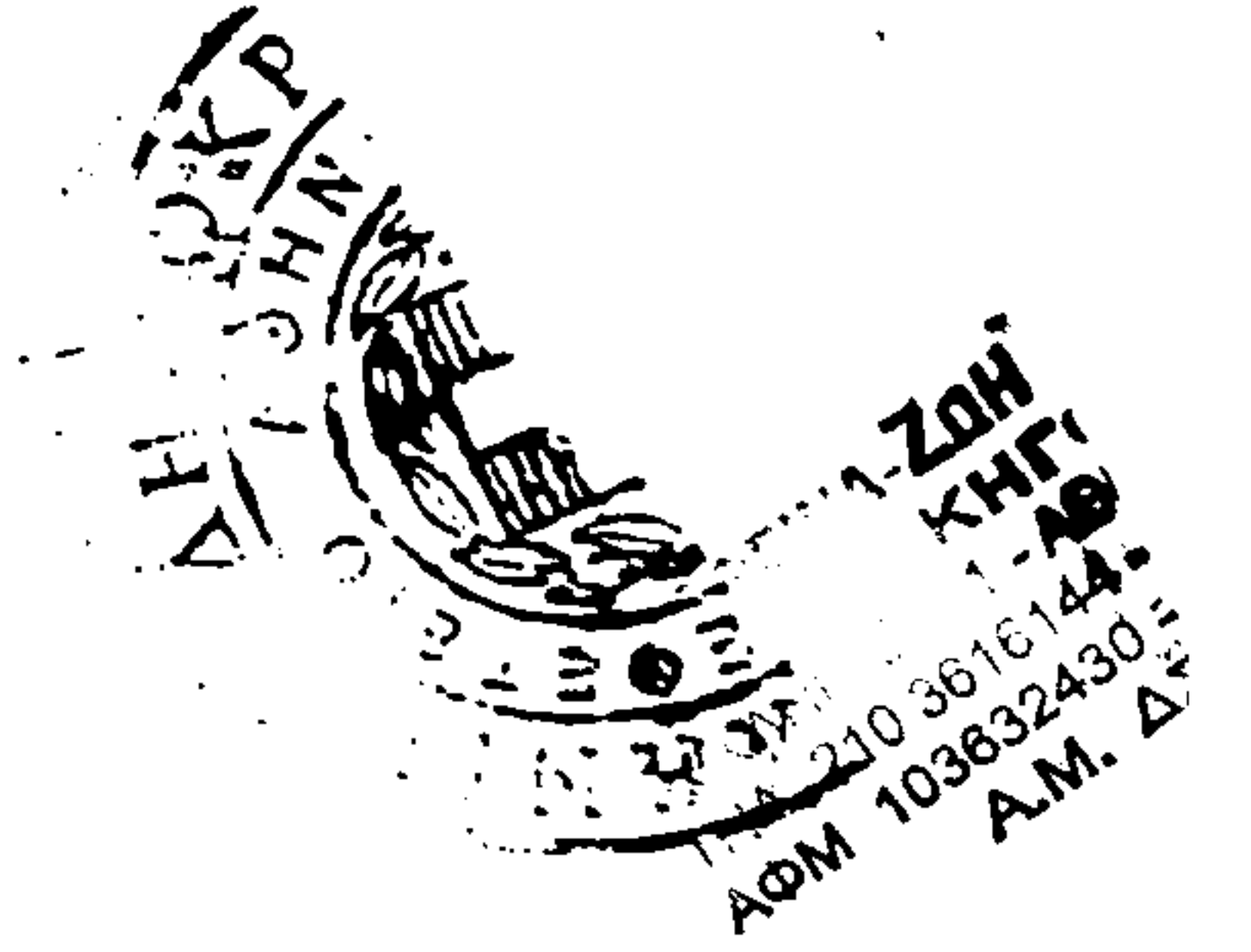
ΕΦΩΡΗΘΗΚΕ
Μ. Λεοντήγρια

5^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

«Πανελληνίας Ομοσπονδίας παραδοσιακού καράτε» για αναγνώρισή της στο Πρωτοδικείο Αθήνας, το καταστατικό της, ώστε να συμπεριλάβει τυπικά και στους σκοπούς της και την καλλιέργεια του παραδοσιακού καράτε. Είναι χαρακτηριστικό, για την διαφορά του παραδοσιακού από το ερασιτεχνικό καράτε και την κατάσταση που δημιουργήθηκε μετά την έκδοση της τριτανακοπιτομένης απόφασης στην καλλιέργεια και ανάπτυξη του παραδοσιακού καράτε, τα όσα αναφέρονται στο με αριθ. πρωτ. 36986/24.5.1995 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων προς την καθ' ης «Ελληνική Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού Καράτε» όπως και τα με αριθμ. 12773/27.12.1994 έγγραφα της Διεθνούς ομοσπονδίας παραδοσιακού καράτε και τα από 10.7.1977 και 23.2.1999 έγγραφα της ίδιας ομοσπονδίας προς την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και τον Κων. Μπακούρη, Δ/ντα Σύμβουλο της ^{Οργανωτικής} Ολυμπιακής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων. Των εγγράφων δε τούτων δεν μπορούν να υπερισχύσουν τα προσκομιζόμενα από τους καθ' ων αποδεικτικά στοιχεία να οδηγήσουν σε διαφορετική κρίση, γιατί εκφράζουν τις αντίθετες προς τις προεκτεθείσες διατάξεις και τις προσκομιζόμενες αποδείξεις απόψεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και της καθ' ης Ελληνικής Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Καράτε. Αν δεν επιτραπεί η αναγνώριση των αθλητικών σωματείων, που ασκούν στη Χώρα το «παραδοσιακό καράτε» και η υπαγωγή τους στην Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Ομοσπονδία του αθλήματος

Γ. Ι. Γ. Ι.
Γ. Ι. Γ. Ι.

αυτού, αλλά εξακολουθήσει η εποπτεία του αθλήματος αυτού από τα ανταγωνιστικά προς το άθλημα αυτό σωματεία του «Τεχνικού ή Γενικού Καράτε» γίνεται φανερό ότι εμπορίζεται η ανάπτυξη του «παραδοσιακού καράτε» στη Χώρα, εξέλιξη η οποία δεν σκοπήθηκε από το νομοθέτη του άρθρου 13 § 1 Ν. 75/1975.

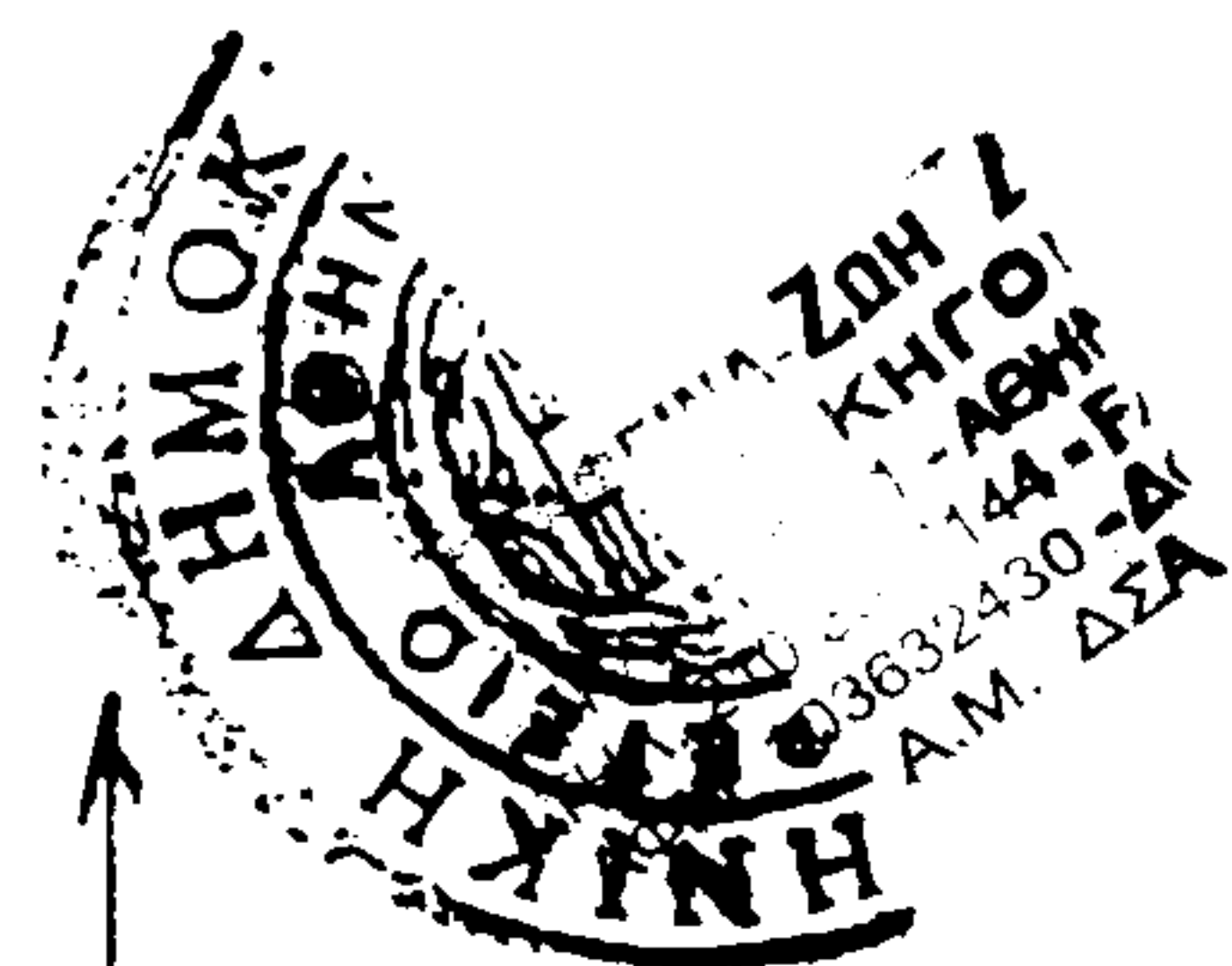
Αντίθετη άποψη δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από τις διατάξεις α) του άρθρ. 13 παρ. 7 Ν 75/1975, όπως αντικαταστάθηκε από το αρθρ. 23 παρ. 4 Ν. 423/1976, κατά την οποία για την σύσταση νέας αθλητικής ένωσης, Συνδέσμου ή ομοσπονδίας αθλήματος απαιτείται απόφαση της γενικής συνέλευσης των καλλιεργούντων το άθλημα τούτο σωματείων μελών, συγκεντρώντων τις προϋποθέσεις της παρ. 5 του άρθρου αυτού, εγκρινόμενη από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης, συνδέσμου ή ομοσπονδίας, εις την οποία υπάγεται τούτο, αφού τέτοια άποψη θα ήταν αντίθετη με την διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος, κατά την οποία, οι νόμοι του Κράτους ουδέποτε μπορούν να υπαγάγουν την άσκηση του δικαιώματος των Ελλήνων για σύσταση ενώσεων και σωματείων, μη κερδοσκοπικού σκοπού, σε προηγούμενη άδεια, η δε παραπάνω διάταξη (αρθρ. 13 παρ. 7 Ν. 75/1975) θεσπίζει μη ανεκτές διατυπώσεις και προϋποθέσεις για τον τρόπο και την διαδικασία απόκτησης νομικής προσωπικότητας από τις νέες αθλητικές ενώσεις, συνδέσμους ή ομοσπονδίες των αθλημάτων και β) των αρθρ. 8 παρ. 1 και 2 και 28 Ν. 2725/1999, γιατί αυτές αναφέρονται στην είδικη αθλητική αναγνώριση, που χορηγείται με απόφαση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού ή

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Επ. Γραφεία

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

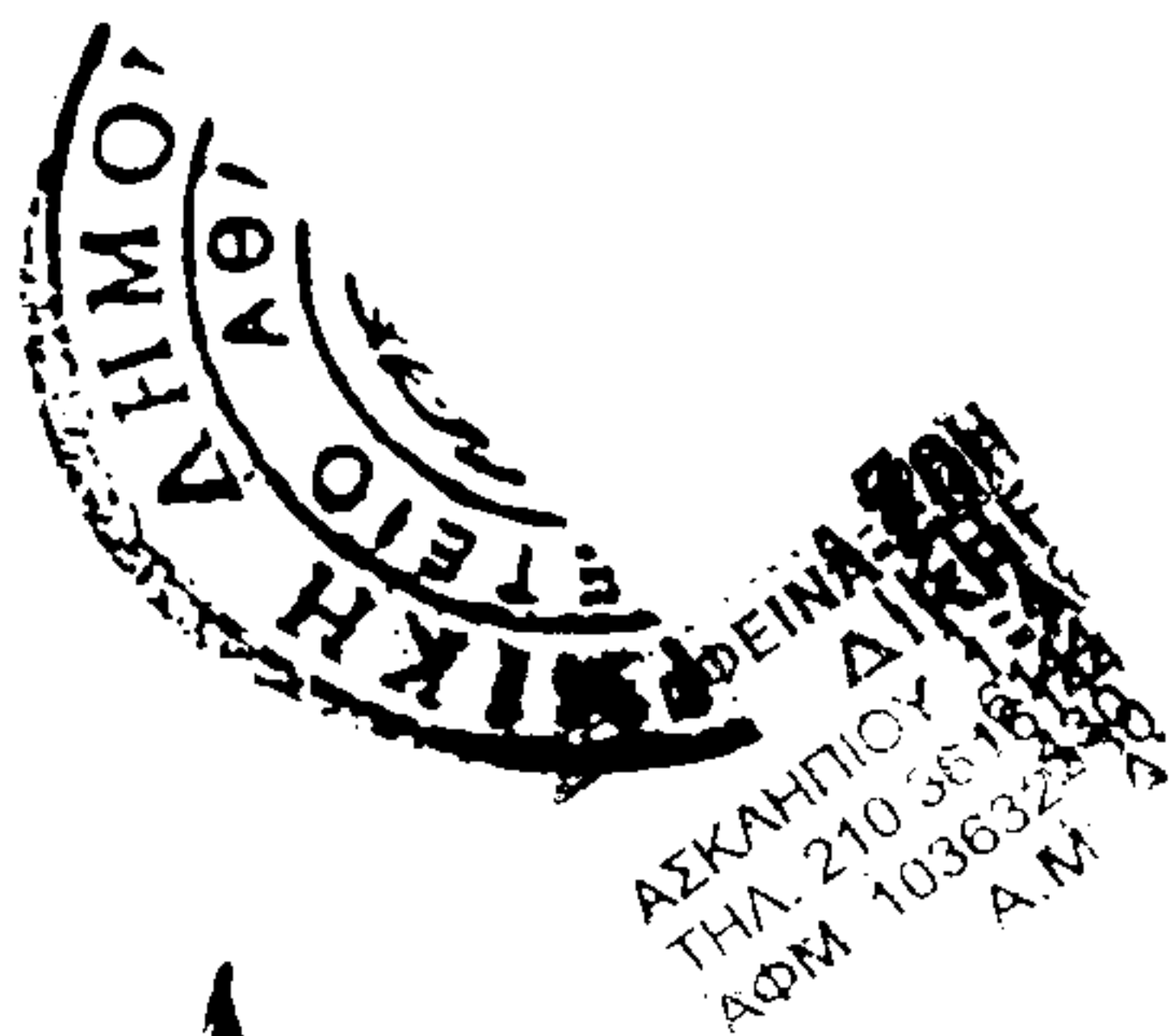
άλλου εξουσιοδοτημένου από αυτόν οργάνου της κεντρικής διοίκησης και όχι από το Πρωτοδικείο κατ' εφαρμογήν των άρθρων 78 επ. ΑΚ. Επομένως πρέπει, κατά την πλειοψηφούσα γνώμη του Δικαστηρίου τούτου, να γίνει δεκτή η κρινομένη τριτανακοπή ως νόμιμη και ουσιαστικά βάσιμη, να ακυρωθεί η τριτανακοπτομένη με αριθμ. 10383/1996 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου ως προς όλους τους διαδικούς λόγω του αδιαιρέτου του δικαίου που είναι η αναγνώριση Σωματείου. Ένα όμως μέλος του Δικαστηρίου, δηλαδή ο Πρόεδρος Εφετών Σπυρίδων Μπαρμπαστάθης έχει την γνώμη ότι η ένδικος τριτανακοπή έπρεπε να απορριφθεί. Τούτο διότι με την ισχύουσα κατά τον χρόνο συστάσεως του καθ' ου σωματείου «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» (Π.Ο.Π.Κ) διάταξη της § 7 εδ. α' του άρθρου 13 του ν. 75/1975, προστεθείσα δι' άρθρου 5 § 4 του ν. 423/1976 οριζόταν ότι: «Δια την σύστασιν νέας αθλητικής ενώσεως, συνδέσμου ή ομοσπονδίας ενός αθλήματος απαιτείται απόφασις Γενικής Συνελεύσεως των καλλιεργούντων το άθλημα τούτο σωματείων-μελών, συγκεντρούντων τας προϋποθέσεις της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου εγκρινόμενη υπό του Διοικητικού Συμβουλίου της ενώσεως, συνδέσμου ή ομοσπονδίας, εις ην τούτο υπάγεται, και εφ' όσον ο αριθμός των εν λόγω σωματείων είναι τουλάχιστον δέκα (10)». Η σύσταση του καθ' ου σωματείου Π.Ο.Π.Κ. δεν ήταν σύννομη προεχόντως λόγω ελλείψεως του αναγκαίου κατά νόμο αριθμού των σωματείων-ιδρυτικών μελών τα

οποία, όπως αποδεικνύεται, ήσαν μόνο πέντε, τόσα δε εξακολουθούν να είναι και τώρα, όπως το σωματείο τούτο ισχυρίζεται. Είναι επομένως βάσιμος ο σχετικός λόγος ακυρώσεως της εγκριτικής της συστάσεως του εν λόγω σωματείου, υπ' αριθμ. 386/1995 απόφασεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ο οποίος προεβλήθη με την από 9.6.95 (αρ. κατ. 79/95) τριτανακοπή του τώρα καθ' ὄνομα σωματείου «Ελληνική Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού Καράτε» (Ε.Ο.Ε.Κ.) και ως λόγος εφέσεως κατά της απορριπτικής της τριτανακοπής εκείνης υπ' αριθμ. 72/1996 αποφάσεως, επί της οποίας εξεδόθη η τώρα τριτανακοπτομένη απόφαση, με την οποία, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου της, ο ισχυρισμός αυτός έγινε δεκτός και ως βάσιμος κατ' ουσίαν. Όμως το τριτανακόπτον δεν προβάλλει με την ένδικο τριτανακοπή του ἢ με τις προτάσεις (αρθρ. 773 § 2 Κ.Πολ.Δ.) λόγο ακυρώσεως, ως προς την ανωτέρω κρίση, η οποία και μόνη αρκεί προς στήριξη της εκδοθείσης διαταγής διαγραφής του σωματείου Π.Ο.Π.Κ. από τα οικεία δημόσια βιβλία. Επομένως ο προαναφερόμενος λόγος ακυρώσεως αλυσιτελώς προβάλλεται με την ένδικο τριτανακοπή. Περίπτωσις εξαιρέσεως, βάσει του τελευταίου εδαφίου της § 7 του άρθρου 13 του ν. 75/1975, προστεθέντος με το άρθρο 1 εδ. δ' του ν. 1070/1980 δεν υφίσταται εν προκειμένω, διότι δεν συντρέχει η προϋπόθεση της διατάξεως αυτής ότι ο αριθμός των καλλιεργούντων το άθλημα (παραδοσιακό καράτε) είναι μικρότερος των δέκα, αφού αποδεικνύεται η ύπαρξη πληθώρας αθλητικών σωματείων, περίπου εκατό, που καλλιεργούν το παραδοσιακό καράτε σε όλη τη Χώρα, μάλιστα δε από την

ΕΦΕΡΘΗΚΕ
Κ. Βιοργιάδης

προσκομιζόμενη κατάσταση των μελών του καθ' ου
σωματείου Ε.Ο.Ε.Κ. προκύπτει η ύπαρξη δέκα τουλάχιστον
σωματείων με τίτλο που καθιστά κατάδηλη την ενασχόλησή
τους με αυτό. Εξ' άλλου, με τον τώρα ισχύοντα ν. 2725/1999
απαιτούνται είκοσι (20) τουλάχιστον σωματεία ή πέντε (5)
ενώσεις προς σύσταση ομοσπονδίας (αρθρ. 20 § 1), και με
την § 5 του άρθρου 28 του ίδιου νόμου ορίζεται, προκειμένου
για ομοσπονδίες που λειτουργούν κατά την δημοσίευσή του,
ότι εάν ο αριθμός των μελών τους που καλλιεργούν το ίδιο
άθλημα περιορισθεί σε δέκα και κάτω το άθλημα αυτό
υπάγεται σε άλλη ομοσπονδία, που νόμιμα λειτουργεί, με
απόφαση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού.
Επομένως και με την εκδοχή ότι εφαρμογή πρέπει να έχει
στην προκειμένη περίπτωση το τώρα ισχύον δίκαιο, δεν
προσήκει διαφορετική λύση. Ανεξαρτήτως τούτου η ένδικος
τριτανακοπή είναι απορριπτέα και για το λόγο ότι, παρά τα
αντίθετα που υποστηρίζουν το τριτανακόπτον και το καθ' ου
σωματείο Π.Ο.Π.Κ., η σύσταση του τελευταίου αντίκειται στην
διάταξη του άρθρου 13 § 1 εδ. α' του ν. 75/1975, αλλά και
στην τώρα ισχύουσα αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 19 § 2
του ν. 2725/1999, με βάση τις οποίες αναγνωρίζεται μία
μόνον ομοσπονδία κατά κλάδο αθλήσεως. Η νομοθετική
αυτή ρύθμιση δεν είναι αντίθετη προς το συνταγματικώς, από
το άρθρο 12 του Συντάγματος, αναγνωρισμένο δικαίωμα του
συνεταιρίζεσθαι, διότι επιβάλλεται από λόγους δημοσίου
συμφέροντος, προς αποφυγή ιδρύσεως πολλών

ομοσπονδιών ανά κλάδο αθλήσεως, πράγμα το οποίο θα επέφερε σύγχυση, δυσλειτουργία και δυσχέρεια ασκήσεως από τα αρμόδια κρατικά όργανα ορθής αθλητικής πολιτικής, αφού με την § 1 του αρθρ. 14 ν. 75/1975, και τώρα με την § 1 του αρθρ. 19 ν. 2725/1999 η υπάρχουσα ανά κλάδο αθλήσεως ομοσπονδία είναι υπεύθυνη για την καλλιέργεια και ανάπτυξη του αντιστοίχου κλάδου. Στην προκειμένη περίπτωση αποδεικνύεται ότι το σωματείο Ε.Ο.Ε.Κ., το οποίο είναι νομίμως συνεστημένο από το έτος 1986, αποτελεί από της ιδρύσεώς του την ανωτάτη οργάνωση αθλητικών σωματείων που καλλιεργούν σε όλη την Χώρα το άθλημα καράτε σε όλες του τις εκφάνσεις, χωρίς να εξαιρείται και το αποκαλούμενο «Παραδοσιακό Καράτε», μάλιστα δε με πρόσφατη τροποποίηση του καταστατικού του, του έτους 1995, το σωματείο αυτό προέβη σε αποσαφήνιση (και όχι μεταβολή) του σκοπού του, ορίζοντας με το νέο άρθρο 4 του καταστατικού του ότι «την Ε.Ο.Ε.Κ. συγκροτούν Ελληνικά Φίλαθλα και Αθλητικά Σωματεία που καλλιεργούν το Καράτε, όλων των μορφών και στιλ συμπεριλαμβανομένου και του παραδοσιακού». Ο ισχυρισμός του τριτανακόπτοντος και του καθ' ου σωματείου Π.Ο.Π.Κ. ότι το παραδοσιακό καράτε, σε σχέση με το «γενικό» όπως το αποκαλούν καράτε, αποτελεί αυτόνομο και διαφορετικό άθλημα, έπρεπε να απορριφθεί. Το τριτανακόπτον, αναφέρει ότι τόσο το «Γενικό ή Τεχνικό» Καράτε, όσον και το παραδοσιακό βασίζονται στην ομώνυμη Ιαπωνική πολεμική τέχνη (τεχνική αυτοάμυνας) της οποίας αποτελούν διαφορετικές εκφάνσεις προσδιοριζόμενες από τους αντιστοίχους κανονισμούς διεξαγωγής τους. Όμως κατά την αληθή έννοια τόσο του ν. 75/1975 όσον και του ν.

ΥΠΕΡΜΟΝΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

2725/1999, οι όροι, οι διεθνείς κανονισμοί παιδείας ή ο τρόπος διεξαγωγής δεν αποτελούν αποφασιστικούς παράγοντες προκειμένου να αναχθεί ένα είδος αγωνίσματος σε ίδιο κλάδο αθλήσεως, στην προκειμένη δε περίπτωση ούτε από τους ισχυρισμούς του τριτανακόπτοντος ή του καθ' ου σωματείου Π.Ο.Π.Κ., ούτε από τις αποδείξεις προκύπτουν κατά την άποψη του μειοψηφούντος μέλους σαφείς διαφορές του είδους και της μορφής του παραδοσιακού καράτε από τα υπόλοιπα είδη καράτε, και μάλιστα επαρκώς ουσιώδεις ώστε να προσδιορίζουν τούτο ως ίδιο και αυτόνομο κλάδο αθλήσεως. Το επικαλούμενο γεγονός της υπαγωγής του σωματείου Π.Ο.Π.Κ. στην τριτανακόπτουσα, ως υπερκειμένη διεθνή αθλητική οργάνωση αφορώσα το παραδοσιακό καράτε, δεν πρέπει να κριθεί ουσιώδες, εν όψει και της ελλείψεως των νομίμων κατ' άρθρο 28 ν. 2725/99 προϋποθέσεων για την ειδική αθλητική αναγνώριση προεχόντως λόγω της ελλείψεως του απαιτούμενου αριθμού των μελών του σωματείου Π.Ο.Π.Κ. (βλ. § 3 γ', § 4, § 5 του εν λόγω άρθρου). Πρόκειται συνεπώς για απλώς διαφορετική έκφανση του ενιαίου αθλήματος καράτε, όπως και με την τριτανακοπή συνομολογείται, η οποία δεν δικαιολογεί την ίδρυση αυτοτελούς αθλητικής ομοσπονδίας χωρίς την έγκριση του Δ.Σ. της Ε.Ο.Ε.Κ., στην οποία το άθλημα τούτο υπάγεται, σύμφωνα με την βούληση του νομοθέτη, κατατείνουσα στην αποτροπή του κατακερματισμού των

αθλητικών ενώσεων, χάριν του δημοσίου συμφέροντος, τέτοια δε έγκριση δεν υπήρξε όπως συνομολογείται.

Μετά την ακύρωση της τριτανακοπτόμενης απόφασης ως προς όλους τους διαδίκους, λόγω του αδιαιρέτου του δικαίου της κρινόμενης υπόθεσης, όπως είναι η απόφαση αναγνώρισης σωματείου, το Δικαστήριο δικάζει, ως προς όλους τους διαδίκους την από 30.7.1996 έφεση της πρώτης των καθ' ων «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Καράτε», επί της οποίας εκδόθηκε η τριτανακοπτόμενη απόφαση. Με βάση δε τις νομικές σκέψεις που προεκτέθηκαν και τα πραγματικά περιστατικά που κρίθηκε ότι αποδείχθηκαν για την παραδοχή της τριτανακοπής, πρέπει κατά την άποψη της πλειοψηφίας του Δικαστηρίου, να απορριφθούν οι λόγοι έφεσης: α) ότι κατ' εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων έκρινε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ότι το παραδοσιακό καράτε είναι αυτόνομο άθλημα και δεν υπάγεται στην εκκαλούσα Ομοσπονδία και β) κατ' εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 13 § 7 Ν. 75/1975, κατά το οποίο για την ίδρυση νέας Ομοσπονδίας απαιτείται απόφαση 10 τουλάχιστον σωματείων και έγκριση αυτής από το Διοικητικό Συμβούλιο της εκκαλούσας ομοσπονδίας.

Κατά την αληθινή έννοια του άρθρου 79 Α.Κ. την αίτηση για τη σύσταση του Σωματείου νομιμοποιούνται να υποβάλλουν οι ιδρυτές αυτού, ενεργούντες είτε μεμονωμένα, είτε συλλογικά ή και κάποιο από τα μέλη της προσωρινής διοίκησης, χωρίς να είναι ανάγκη διορισμού από τα ενδιαφερόμενα για την ίδρυση του Σωματείου πρόσωπα προσωρινής διοίκησης. Η αίτηση δε υποβάλλεται επ' ονόματι ατομικώς των παραπάνω νομιμοποιημένων προσώπων και

ΠΕΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΡΑ
Μίτρα

9^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3914/2000 Απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

όχι του Σωματείου (Γεωργ. Σταθόπουλου Α.Κ. αρ. 79, αριθμ. 1, Αθ. Κρητικού, Δίκαιο Σωματείων § 40 σελ. 66). Επομένως και ο λόγος έφεσης ότι εσφαλμένα απορρίφθηκε ο ισχυρισμός του εκκαλούντος Σωματείου για έλλειψη νομιμοποίησης των αιτησαμένων την ίδρυση του σωματείου «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε», γιατί δεν υποβλήθηκε από όλα τα μέλη της προσωρινής διοίκησης αυτού, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν μεταξύ των διαδίκων λόγω εύλογης αμφιβολίας των καθ' ων η τριτανακοπή ως προς την έκβαση της δίκης (αρθρ. 179 Κ.Πολ.Δικ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει με παρόντες τους διαδίκους.

Δέχεται την κρινόμενη τριτανακοπή.

Ακυρώνει την τριτανακοπτομένη υπ' αριθ. 10383/1996 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου ως προς όλους τους διαδίκους.

Δικάζει την από 30.7.1996 έφεση.

Απορρίπτει αυτήν ως αβάσιμη και

Συμψηφίζει μεταξύ των διαδίκων τα δικαστικά έξοδα.

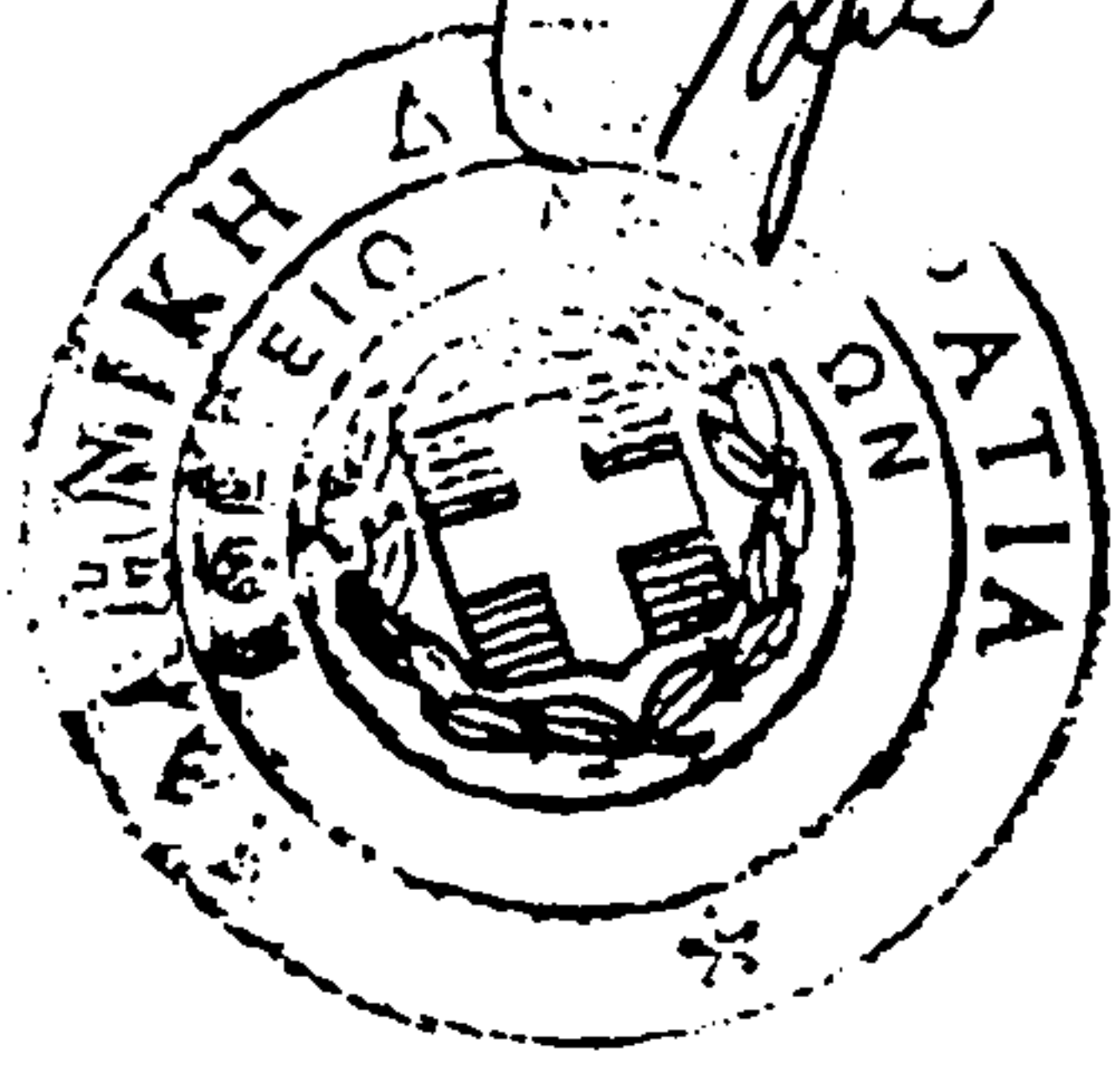
Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 24.4.2000 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους στις 11.5.2000.

Θ. Γ. ΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

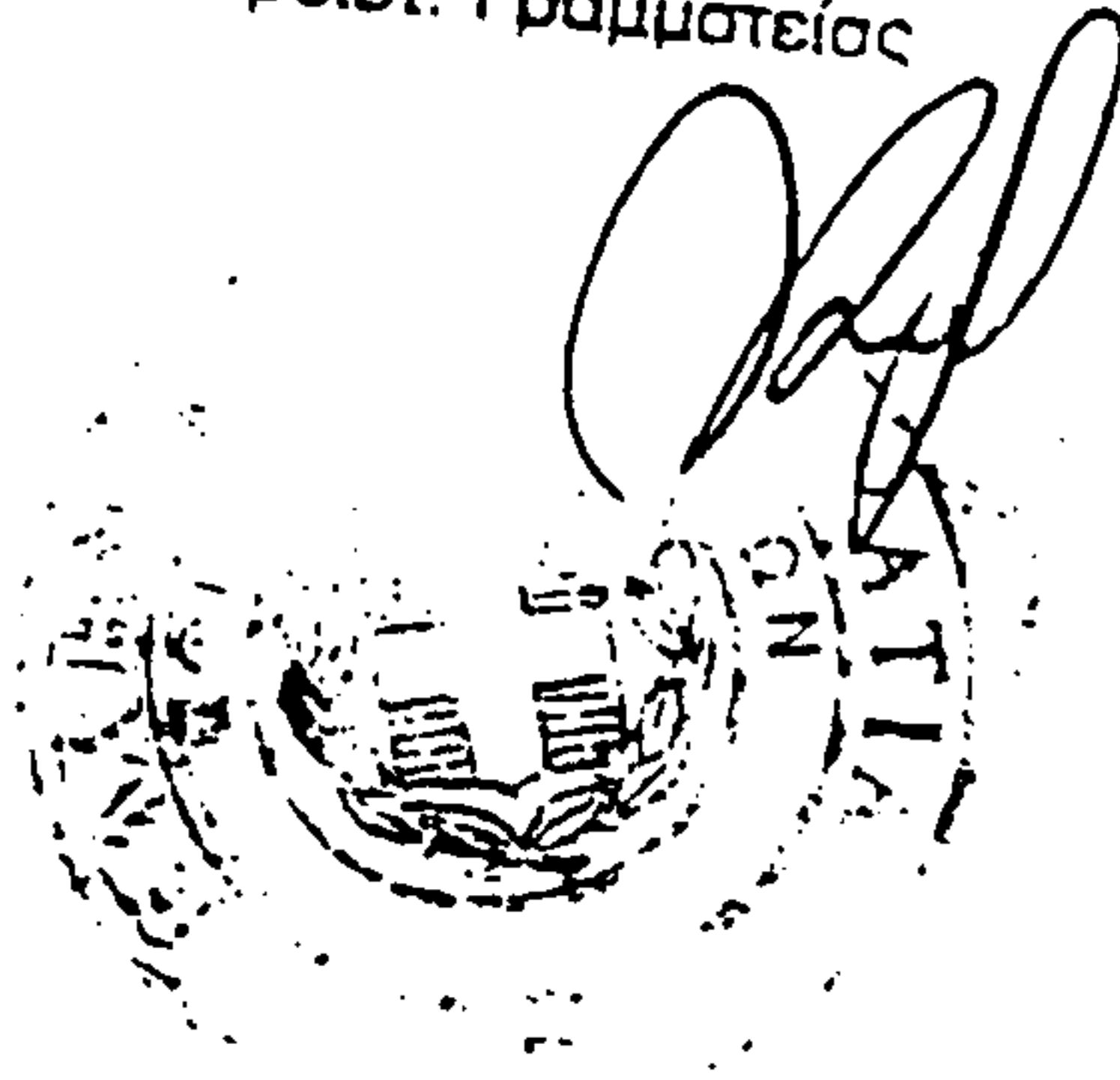
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα 27-10-2007
Ο Γραμματέας

Γεωργιος Κρουσταλλης

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα αυθημερόν
Προϊστ. Γραμματείας

Γεωργιος Κρουσταλλης

Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα 6/12/2007

ΣΕΡΑΦΕΙΝΑ ΖΩΗ Δ. ΛΑΒΙΔΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 1 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 79
ΤΗΛ. 210 3616144 - FAX: 210 3616145
ΑΦΜ 103632430 - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ
Α.Μ. ΔΣΑ 28017